

ŘKF VOTICE

NOC KOSTELŮ > STR. 3

MLÁDEŽ - VÍKENDOVKY > STR. 9, 7

BOŽÍ TĚLO > STR. 11

NAŠE NOVIN(K)Y

ANEB PŘEHLED TOHO NEJDŮLEŽITĚJŠÍHO ZA POSLEDNÍ ROK A PŮL

1. července 2020 došlo ve farnosti Votice ke změně – na místo P. Mgr. Piotra Henryka Adamczyka, který zažádal o přesun a odešel do pražské farnosti, byl ustanoven zdejší administrátorem P. Mgr. et Mgr. Václav Revenda. Současně se stal také duchovním rádcem mládeže vikariátu Benešov.

Převzít po předchůdci farnost, navíc v době koronavirové pandemie, kdy se mění pravidla pro život občanů téměř den ze dne, nebylo jisté pro P. Václava Revendu úplně jednoduché. Zatím co se přebíral záplavou informací, objížděl kostely a kaple, seznamoval se se zdejšími zvyklostmi a Božím lidem.

Utvářel si obrázek o své budoucí činnosti, prováděl zároveň s pomocí své rodiny a přátel opravy interiéru fary v obou podlažích, aby se v ní on i všichni návštěvníci mohli cítit dobře. Stejně jako v celé budově, tak také v kapli se objevilo kvalitní osvětlení, byla vymalována a dostala nový koberec, oltář, obětní stůl, ambon, sedes i podstavec pro sochu Panny Marie. Tou dobou se už k pomoci přihlásili i místní dobrovolníci, s jejichž podporou a pomocí se podařilo podstatné úpravy dokončit.

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ		BOHOSLUŽBY													
<p>Křest dětí dospělých</p> <p>Zlámaní chleba, křest. Život věnuje do života a vířivě a do společenství církve. Až je takto životem a vnitřním svatostí.</p>		<table border="1"> <thead> <tr> <th>DĚN</th> <th>HEXTA</th> <th>HEXTA</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>čtvrtek 08:30</td> <td colspan="2">sv. Františka, Votice</td> </tr> <tr> <td>pátek 17:00</td> <td colspan="2">sv. Václava, Votice</td> </tr> <tr> <td>sobota 17:00</td> <td colspan="2">sv. Václava, Votice</td> </tr> </tbody> </table>		DĚN	HEXTA	HEXTA	čtvrtek 08:30	sv. Františka, Votice		pátek 17:00	sv. Václava, Votice		sobota 17:00	sv. Václava, Votice	
DĚN	HEXTA	HEXTA													
čtvrtek 08:30	sv. Františka, Votice														
pátek 17:00	sv. Václava, Votice														
sobota 17:00	sv. Václava, Votice														
<p>Nábožní manželství</p> <p>Je vzácné, když muž a žena vyvolávají mezi sebou nejvyšší společenství na světě. A proto je, aby se na tomto společném cestě životem: život a posvátná žít.</p>		<table border="1"> <thead> <tr> <th>čas</th> <th>sv. svátosti</th> <th>sv. svátosti</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>08:30</td> <td colspan="2">všech svátostí, Občanovice</td> </tr> <tr> <td>08:30</td> <td colspan="2">všech svátostí, Občanovice</td> </tr> <tr> <td>09:30</td> <td>sv. Marka, Oudčovice</td> <td>Karolína sv. Jana Křt. Žák</td> </tr> </tbody> </table>		čas	sv. svátosti	sv. svátosti	08:30	všech svátostí, Občanovice		08:30	všech svátostí, Občanovice		09:30	sv. Marka, Oudčovice	Karolína sv. Jana Křt. Žák
čas	sv. svátosti	sv. svátosti													
08:30	všech svátostí, Občanovice														
08:30	všech svátostí, Občanovice														
09:30	sv. Marka, Oudčovice	Karolína sv. Jana Křt. Žák													

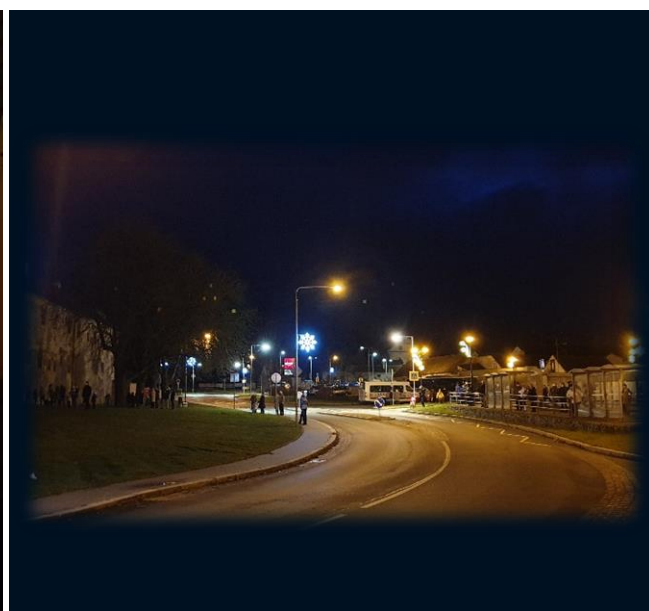
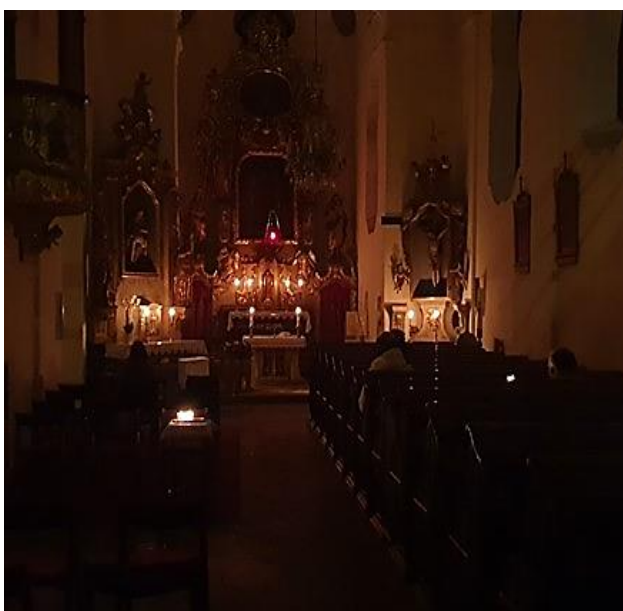

Nový administrátor nezapřel svou profesi a vytvořil nové webové stránky farnosti, které slouží rychlé orientaci v aktualitách, časech bohoslužeb a ostatních programech farnosti. Také je v nich fotogalerie, která se plní snímky z proběhlých setkávání pracovních i oddychových a z bohoslužeb a poutí apod.

2. 8. se konala Porciunkule v kostele sv. Františka; její součástí je průvod se sochou Panny Marie na náměstí, společná modlitba přítomných a po návratu do kostela občerstvení v ambitech.

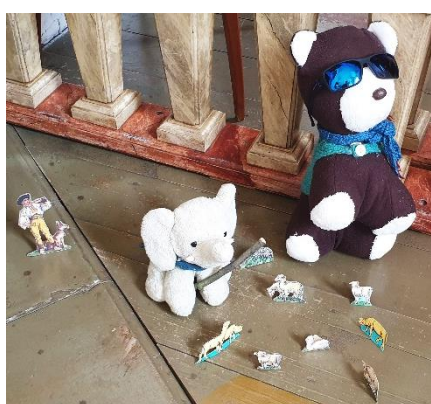
Svatováclavská pouť byla zahájena večerní páteční mší svatou. V sobotu část farnosti přišla na neformální přivítání kněze do restaurace. V neděli následovala dopolední mše svatá a večer se konal koncert pánů Janšty (varhany) a Pohořalého (trubka). A v pondělí při mši svaté se žehnal obraz sv. Vincence Ferrarského.

ZÁVĚREM ROKU 2020

ANEŽ DOBA KORONAVIROVÁ

Co se týká pastorační, P. Revenda provedl změny v četnosti a časech mší svatých ve všední dny, přibyla sobotní večerní mše svatá. Ta se vlivem vládních nařízeních, týkajících se maximálního počtu zúčastněných, na delší období změnila ve mši svatou s nedělní platností.

Plánovaná nedělní bohoslužba pro rodiny s dětmi se uskutečnila jen jednou.

Nezapomněl ani na okolní kostely a jejich návštěvníky a i nadále touží po „jedné farní rodině“. K tomu by měla sloužit i jednotná komunikace s médii, pro kterou stále hledá spolupracovníky.

Jedním z omezení v době Covidu byl zákaz hromadného zpěvu věřících. Naše varhanice si se situací poradily každá po svém, ale v adventu na přání kněze paní Kubišová se syny zpívali a hráli z kůru staročeské roráty. Čtvrteční ranní rorátní mše začínaly v 7 hodin, slavily se při svíčkách a po nich následovala společná snídaně na faře. Koncem adventu naši kněží vyhlásili kající bohoslužbu a předvánoční zpovídání, účast byla hojná. V pátek 25. 12. a v sobotu 26. 12. byly odpoledne otevřeny oba votické kostely pro návštěvu jesliček.

Štědrý den byl z hlediska bohoslužeb bohatý – kromě ranní rorátní mše bylo slouženo ještě dalších pět, aby se každý věřící mohl některé z nich zúčastnit.

Ve čtvrtek i v pátek probíhaly také adorace za odvrácení pandemie, za farnost, za církve a zavedeno bylo pravidelné zpovídání na první pátky. Drobné úpravy se týkaly i mší svatých v okolních obcích, kde zdatně vypomáhal P. Zápotocký.

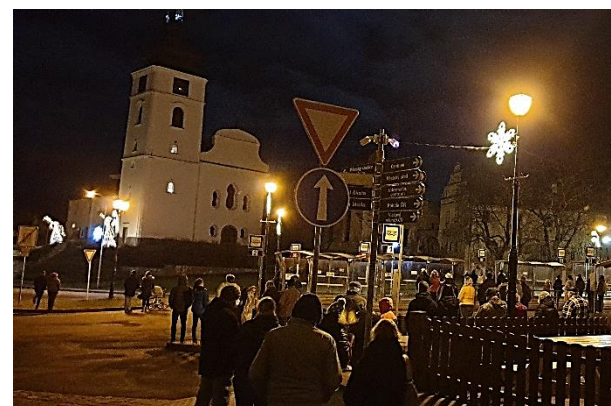
V krátkém období, kdy bylo možné se scházet, se někteří farníci potkali 11. 9. na faře při jediném setkání. P. Revendu zajímaly představy lidí a sám nabídl hrubou koncepci čtvrtečních večerů nad Bibli. Ty už bohužel nebylo možné uskutečnit pro zákaz scházení se většího počtu osob. Také skupinka maminek s dětmi se dočkala jen jednoho společného dopoledne.

7. 11. otec Revenda obešel hřbitov, žehnal hroby a modlil se s pozůstalými za členy jejich rodin.

Na Silvestra byly slaveny odpoledne mše svaté na poděkování za tento rok a ve Voticích otec Revenda přednesl zprávu o hospodaření farnosti v roce 2020. Bohoslužbu uzavřela modlitba Te Deum pro získání plnomocných odpustků.

Jedna z žen v říjnu iniciovala založení skupiny živého růžence, abychom se takto mohli na dálku navzájem podporovat, když už se nemůžeme potkávat osobně. Úmysl byl podobný jako při adoracích.

Po dětské odpolední mši troubili muzikanti půl hodiny koledy z věže farního kostela. Nápad vznikl v hlavě našeho kněze-muzikanta a byl velmi pochvalován. Pod věží se sešla velká část obyvatel města, vždyť to byla v době omezení jediná akce v širokém okolí. Lidé si prozpěvovali do roušek a po produkci následoval dlouhý potlesk.

Při mších svatých 10. ledna kněz žehnal vodu, kadidlo a křídu a nabídl farníkům, kteří by měli zájem, také obřad žehnání domu nebo bytu.

Od 6. ledna se rozšířila nabídka mší svatých o Olbramovice – každou sudou středu večer. Kněží začali při rozvolňování protiepidemiologických opatření opět docházet do domova seniorů v Jankově.

Po pátečních večerních mších v postní době se věřící modlili křížové cesty podle vlastního výběru - pro děti, pro mládež, vedené kněžími nebo skupinami farníků.

20. 3. proběhla postní duchovní obnova, a to on-line z farní kaple. První přednáška se týkala odpuštění, druhá byla zaměřená na svátost smíření. Po pauze na oběd a na zpytování svědomí následovala ve farním kostele kající bohoslužba a po ní se otec Václav věnoval penitentům. Pro tento účel výborně posloužila zrenovovaná a příslušným nábytkem zařízená zповědní místnost.

Velikonoční obřady (po loňské pauze kvůli koronaviru) se slavily důstojně a intenzivně se do nich zapojila část farníků.

25. 4. farníci vykonali pouť k sv. Vojtěchu a stejný den nás navštívili dva bohoslovci, aby poznali alespoň letmo den v naší farnosti.

Od jara se ve všech našich kostelích a v některých kaplích sloužily poutní mše svaté, někde se slavilo i posvícení.

27. června se farníci sešli na zahradě votické fary, popřáli P. Václavovi k narozeninám a navzájem si skoro po roce sdělili různé novinky a přání.

15. července sloužil P. Stanislav mši svatou za lidi vězněné a mučené komunistickým režimem.

NOC KOSTELŮ *OTEVŘÍT DVEŘE I SRDCE*

Do Noci kostelů, která se konala 28. května, jsme se přihlásili se čtyřmi kostely – sv. Václava i sv. Františka ve Voticích, kostel v Jankově a v Olbramovicích.

Akci předcházelo on-line setkání organizátorů, kteří se velmi nasadili k jejímu zdárnému průběhu. V kostele sv. Jana Křtitele v Jankově se Noc kostelů konala poprvé. Kromě zážitku při vystoupení hudebníků a zpěváků z Prahy účastníci mohli získat informace o osmisetleté historii kostela, o jeho oltářích, obrazech a sochách a seznámit se s fungováním varhan.

Noc kostelů je akce, kde **„plánujeme otevření dveří nejen našich kostelů, ale i našich srdcí návštěvníkům.“**

(Roman Kubín, nockostelu.cz)

A proto jsme se jako farnost do této akce rádi zapojili. Ne jen, že účast byla hojná (přišlo kolem 700 návštěvníků), ale hlavně jsme chtěli lidem vtisknout radost a naději - tu jedinou a pravou: že člověk není na světě sám! A myslíme, že obzvláště v dnešní době je to hodně třeba.

Při této příležitosti se také objevil nápad založit scholu mladých. I když nakonec na Noci kostelů nevystoupili, myšlenka se začala rozvíjet. Znovu začal zkoušet farní sbor, aby pod vedením paní A. Kubišové doprovázel významné dny církevního roku.

1. srpna se opět po roce slavila Porciunkule, tentokrát pro silný déšť jen v klášterním kostele.

V létě byla po asi deseti letech služby opravena a natřena **votická farní vrata**.

Také farní zahrada prokoukla – s pomocí profesionálů byly pokáceny nebezpečně vysoké a proschlé tůje i staré nerodící ovocné stromy a vyřezány náletové dřeviny, odfrézovány staré pařezy, o které se ničila

sekačka. Otec Revenda poté, co nechal opravit traktůrek, sekal trávu na celé ploše. Brigádníci se postarali o vyklizení kůlny, která tak začala sloužit svému účelu.

Dobrovolnice se nadále staraly o květinové záhony a sklizeň ovoce.

V Olbramovicích se opravuje věž kostela a bání. Pro tento účel byla vyhlášena veřejná sbírka.

Také interiér fary doznal změn. Kněz požádal o vysvěcení kaple – od biskupa Wasserbauera jsme dostali souhlas a také povolení uchovávat v kapli Nejsvětější svátost, což je pro nás velká radost.

Také se podařilo získat dotace od olbramovické obce i od AP, pomohly i dary od několika donátorů. 11. června 2021 byla na OÚ slavnostně otevřena schránka nalezená při pracích v kupoli.

O dva týdny později byla uložena do makovice schránka nová, obsahující dopis příštím generacím a dvě čísla Občasníku, současné mince, účtenku za potraviny, fotografie z rekonstrukce věže, snímky otevírání nalezené schrány a fakturu za měděné plechy na střechu bání.

Fleška s fotografiemi ze současnosti pak ilustruje dění v obci.

Nově začala také zkoušet mládežnická schola, která hraje při mších svatých zaměřených na děti. **Středoškoláci** a **vysokoškoláci** vytvořili společenství, které se pravidelně ob týden schází. Také se podařilo v září uskutečnit jejich víkendové a v říjnu i vikariátní setkání. Naše farnost prozatím nemá farní radu, ale kněz vyzval lidi, kteří by se chtěli zapojit do práce ve farnosti a našlo se několik farníků, kteří radu provizorně nahrazují. Porady svolává o. Václav podle potřeby a řeší se při nich pastorační, technické i ekonomické úkoly.

Od podzimu byly po roce obnoveny některé **duchovní aktivity** – setkávání maminek s malými dětmi, náboženství pro děti ze základních škol, rozhovory o víře s dospělými.

FARNÍ ODPOLEDNE 27. 6. 2021

Poslední červnovou neděli odpoledne se nás sešlo přes padesát na farní zahradě. Dorazili i přespolní z Olbramovic a Ouběnic a otec Stanislav přivezl tři dámy ze Sedlčan. Hned zkraje jsme popřáli panu faráři k narozeninám. Otec Václav se nám předvedl v darovaném růžovém ornátu, abychom se dostatečně pokochali, než ho uloží až do třetí adventní neděle do skříně. A pak už se rozjela družná zábava.

Ze Stržence přijeli noví farníci, nastalo vzájemné seznamování a sdílení, hrálo se na kytaru, sportovalo, trhaly se třešně. Zájemci si prohlédli faru, malé děti řádily. Cateringová společnost „ODVEDLE“ zajistila kromě vynikajících buřtů také dostatek piva, farní cukrářky a pekařky předvedly své vynikající kousky (bylo jich tolik, že si lidi při odchodu odnášeli výslužky). Pan farář osobně opékal špekáčky i těm, kteří o to nežádali. Jeho hláška „Ale tohle je přeci DEZERT!“, se kterou přesvědčoval doma naobědvané a dosud nevytrávené farníky ke konzumaci uzieniny, probouzela salvy smíchu a buřtíky ubývaly z lednice jedna radost.

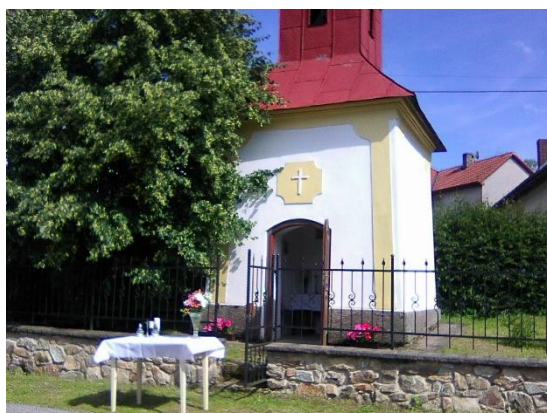
Počasí bylo skvělé a atmosféra náramná, jak se o tom můžete přesvědčit ve fotogalerii. Ve 20 hodin už bylo všechno rozdáno, odneseno

nebo uklizeno, zůstaly úsměvy na tvářích.

Otci Václavovi ještě jednou děkujeme za příjemné společné setkání a vyprošujeme mu hojnost Božího požehnání a dary Ducha svatého pro další, společně strávený čas mezi námi.

POUŤ V SEMTÍNĚ A V KALIŠTÍCH

23. ročník konání poutí u kapliček v Semtíně (**letos 3. 7.**) a v Kalištích (**10. 7.**) nebyl jubilejní a přesto se na něm sešli poutníci ze širokého okolí. Poutě u obou kapliček jsou poutěmi v tradičním smyslu a jejich hlavní náplní je bohoslužba, ale poutníci nepřišli ani o domácí poutňové koláče. Letos navíc oběma bohoslužbám přálo i počasí.

Kaplička v Semtíně je zasvěcena sv. Prokopu, který slaví svůj svátek 4. července, zatímco kaplička v Kalištích Panně Marii. Kalištská pouť se tradičně slaví spolu se svatomarkétskou v Ouběnicích. Letos tedy vyšla na 10. července.

Obě poutě se konají zejména díky místním osadníkům, kteří se o kapličky a jejich okolí obětavě starají. V Semtíně je to rodina Macháčkova a Bešťákova a v Kalištích Jan a Marie Křížkovi. K sousedské a přátelské atmosféře každoročně přispěje i výborné domácí občerstvení, které připravují

a nabízejí místní. Poděkování patří i všem dalším, kteří se na organizaci obou bohoslužeb podíleli.

V neděli 31. října se v Olbramovicích slavilo posvícení. V 8 hodin zde P. Zápotocký sloužil mši svatou, po obědě následoval další program. Nejprve odhalení pamětní desky Josefa Machoně na místní škole. Poté v kostele radní Dagmar Beranová jménem poroty ocenila vítěze v soutěži Olbramovický kostel očima dětí. Následoval koncert skupiny MUSICA DIVERSATA.

SVATOHUBERTSKÁ MŠE VE VOTICÍCH

V neděli 17. října přijeli do Votic Povltavští trubači. Ve spolupráci katolické církve a Města Votice tak byl důstojně oslaven sv. Hubert, patron myslivců a myslivosti. Právě on posloužil jako hlavní postava při kázání, které otec Václav zaměřil především na děti z votického mysliveckého kroužku, ale dotýkalo se i všech přítomných: Hubert hledal v lesích klid po smrti své manželky. Na velký pátek se před ním ale objevil jelen, kterému zářil mezi parohy kříž a sdělil mu, že se má raději věnovat hledání Boha.

Po mši svaté, již doprovodili Povltavští trubači špičkovým výkonem, se účastníci bohoslužby odebrali na farní zahradu, aby si vychutnali skvělý guláš, smlsli si na v noci uziených čerstvých klobásách, spláchli obojí čepovaným pivem na stanovišti manželů Klímových a posvětili z dobrot, které napekly místní farnice a paní Kuthanová. Promísila se skupina myslivecká s nemysliveckou, starší s mladými a bylo vidět, že se na sluncem zalité zahradě všichni dobře baví. Malí si dokonce mohli nazdobit upečené perníčky

Díky Městu, MKC, farnosti a všem, kteří se na zdárném průběhu podíleli a které nelze ani pro množství vyjmenovat.

Velké poděkování patří restauraci Modré kočce, která pro všechny ochotně připravila guláš, a všem myslivcům a jejich spolkům za spoluorganizování setkání a celé slavnosti.

A JAKÉ DALŠÍ MIMOŘÁDNÉ AKCE SE NA PODZIM KONALY

18. září – **Národní pout'** na Tetín
27. září – **koncert** kvinteta Hradní stráže
28. září – **poutní mše svatá** a následné setkání farnosti na zahradě fary
30. září – **setkání a bohoslužba s františkány**, žehnání kříže navráceného nad klášterní vchod
17. října – **Hubertská mše svatá** a poté ve spolupráci s Městem a mysliveckým svazem setkání na farní zahradě
30. října – **brigáda na faře** s čištěním půdy a sklepa
31. října – **koncert v olbramovickém kostele** – Musica Diversata
6. listopadu – **pobožnost za zemřelé** na votickém hřbitově a žehnání hrobů
11. prosince – **adventní duchovní obnova**
11. prosince – adventní koncert skupiny Prskavka Olbramovicích
12. prosince – **koncert dětského sboru ZŠ Votice**
15. prosince – **adventní/vánoční program** v kostele pro děti **ZŠ** v Olbramovicích

Farnost spolupracovala i s městskými a obecními úřady. Od Města Votice jsme pro kostel sv. Václava dostali dotaci na jeho **nové ozvučení**.

U kostela sv. Františka **bylo zrekonstruováno schodiště**. S podporou zastupitelů se uskutečnily **některé koncerty**.

Podařilo se také zprovoznit **automatické zvonění zvonů farního kostela** v poledne a před bohoslužbami.

Od 4. 8. do 10. 11. 2021 se **konaly pravidelné středeční mše svaté v Jankově v 18 hodin**.

Podařilo se také opravit **vyzvánění zvonů na kostelní věži v Jankově** – mohou teď upozornit obyvatele na bohoslužbu.

Do **ratměřického kostela** sv. Havla bylo přidáno několik **nových lavic**, byl **vymalován** a 14. srpna 2021 tam přijel biskup Wasserbauer **požehnat varhany** po jejich téměř čtyřletém kompletním restaurování. Varhany byly při rekonstrukci upraveny do původního stavu z roku asi 1730 a postaveny na novou podlahu kůru. Účastníci si také mohli prohlédnout nově odkryté části **nástěnných maleb** v presbytáři kostela, jejichž původ odborníci datovali do období kolem roku 1560.

V roce 2021 bylo ve farnosti pokřtěny 3 děti a konaly se zde také 3 svatby.

VÍKENDOVKA VOTICKÉ MLÁDEŽE

HORNÍ MARŠOV 10. 9. -12. 9. 2021

Představte si místo. Nebo respektive, zkuste si představit horskou vesničku v samotném údolí Krkonoš, obklopenou vysokými kopci, malebným kostelem uprostřed a dominantně tekoucí říčkou Úpou. Představte si ten horský vzduch, který vnímáte při každém nádechu nebo zdolání nějakého, na první kopce objevíte. To je asi vesničky, kde jsme před naší první mládežnickou

Všichni jsme měli ze hlavou se nám honilo víkend s lidmi, které jste byt' se znáte dlouho, o neděli navštěvujete mši přemýšlíte, jak vás ostatní některé, pro ostatní nebudete znát, a tím

se říká, jiné lodi. Každý z nás tam jel za účelem posunout se duchovně, či osobnostně někam dál, tvořit společenství s ostatními, tím pádem poznat lidi, které dosud znal jen tak, aby se neřeklo...

Víkend, co se týče utužování vztahů, udělá opravdu moc. Program byl úžasně vymyšlen tak, že každý z nás si z toho něco odnesl. Po duchovní stránce jsme všichni zase trošičku povyrostli. Společně jsme se zúčastnili několika rozjímání, kde jsme si společně přečetli jednotlivé biblické úryvky a potom jsme si vyslechli i kázání, které se k danému tématu vztahovalo. Byl zde prostor pro takzvané *silentium sacrum* (jakési ticho, čas pro sebe), které každý z nás využil podle svého uvážení.

Slavili jsme společně mše svaté v místním kostele Nanebevzetí Panny Marie a zde probíhaly denní i večerní adorace, které nabyly neskutečné atmosféry. Každý měl svobodné rozhodnutí, jakým způsobem tyto důležité události stráví. Někdo se účastnil hudebního doprovodu, někdo v tichosti rozjímal a i toto bylo součástí budování našeho společenství.

Podnikli jsme také dva výlety do přírody a navštívili jsme například kapli svaté Anny, kde jsme se společně pomodlili. V lese jsme často našli spoustu hub, a jiných rostlin. Je to vhodné místo pro výlety a současně pro budování fyzicky, jelikož se při výstupu do takového kopce docela zapotíte. Bylo nám ctí, poznat alespoň trochu té krkonošské přírody, a užít si i trochu té turistiky.

Rozhodně nesmím opomenout spoustu skvělých zážitků, jako například táborák, či společné chvíle, strávené v kuchyni, kde jsme si připravovali různá jídla, která jsme zvládli opravdu špičkově. O hudbu rozhodně nebylo nouze, každý se připojil svým hlasem a za celou dobu padlo nespočetně písniček jakéhokoliv

charakteru. Po celou dobu panovala dobrá nálada, proběhlo spoustu diskuzí na různá témata, některá velmi vážná, některá již méně. Probíraly se různé myšlenky, úvahy a vymysleli jsme i spoustu vtipů, které nám ohromně přidaly na dobré a pozitivní náladě.

Veliký rozdíl byl i ve dnech; zatímco v pátek jsme byli takoví nesmělí, jelikož jsme se moc neznali, v neděli jsme spolupracovali jako jednotný tým a to na tom bylo velmi zajímavé sledovat. Vše se obešlo bez seznamovacích her, jelikož nejlépe jsme se poznali v různých situacích, jako vaření, plánování programu, uklízení, či mytí nádobí. Navzájem jsme se i zažili v různých situacích, kdy každý nějak reagoval, a i to je přeci základ dobrého přátelství...

Po celou dobu zde byla cítit Kristova přítomnost a v tomto

duchu se nesl i celý víkend. A jak platí, ten nejkrásnější čas uteče vždy nejrychleji, tak zde to platí dvojnásob. Ovšem my se můžeme těšit na další společně strávené chvíle, jelikož toto rozhodně nebylo poslední setkání a chtěli bychom přizvat i ostatní mladé, kteří by se třeba chtěli přidat a tvořit krásné společenství votické mládeže.

Chtěli bychom ohromně poděkovat panu faráři Revendovi, za zrealizování celého plánu, za hojný a velmi krásný jak duchovní, tak ten volnočasový program, moc si toho vážíme. Ale především

naše díky patří pánu Bohu za dar společně stráveného víkendu a za to společenství, které pod jeho ochranou můžeme tvořit. Že se nadále můžeme posouvat a žít ve víře, naději a lásce.

(Kateřina Křížková)

Na zdraví!

centimetrovou plísní nenechají člověka na pochybách, stejně tak mumifikovaná jablka v přepravkách...). Přeplněná kůlna (tohle bylo téma první loňské brigády a byli jsme náležitě pyšní na to, že se z domečku stal funkční prostor pro stroje, přístroje a nástroje a dřevo).

Dnešní brigádu svolal pan farář kvůli půdě a sklepu. A že bylo co dělat. Celkem se nás na faře pohybovalo čtrnáct, a to i přespolních, za což jim vřele děkujeme. Tatínek pana administrátora se věnoval jakýmsi elektrickým drátům a zásuvkám v místě, kde přibydou elektrické spotřebiče. Silní muži vynášeli ze sklepa a půdy těžké předměty, my ostatní jsme pomáhali otci Václavovi, aby byl jako ten hospodář v Mt 13,52 a nevytrídil i to, co se ještě někomu hodí. Vlastně to na farním dvorku vypadalo jako na blešáku a každý si přišel na své. Letitými ořechy počínaje, zrezivělými vidlicemi na buřty konče. Však se podívejte do

My lidi se zjednodušeně dělíme na hromadící a třídící. Znáte to. Někdo by nevyhodil ani papírek od čokolády, jiný se ho buďto zbaví hned, nebo časem, když nazná, že už mu nebohý papírek nic neříká.

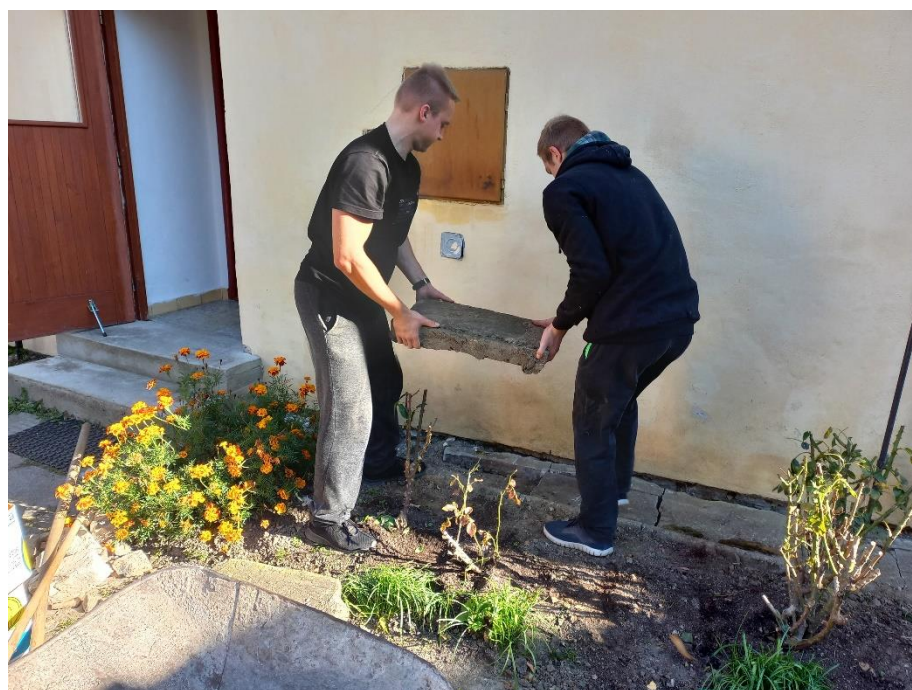
Když se takhle na farách střídají administrátoři, ještě to docela ujde. Horší je, pokud za sebou neustále přicházejí ti první... a pak, po letech, faru začne obývat ten z druhé skupiny. Protože, nebožák, zjistí, že se do rozlehlého domu nemůže vejít. Všude plno. Plná půda (jenže kdo rozliší, jaké z těch archivovaných věcí jsou vzácné, hodnotné, hodné lepšího uskladnění, a které si zaslouží pouze doživotí na skládce). Plný sklep (tam už se rozlišuje lépe, protože sklenice zavařenin porostlé

fotogalerie, třeba by se Vám doma taky něco z předmětů šiklo.

Většina z nás tak strávila čas od devíti do tří plodnou, špinavou, ale docela radostnou prací. V poločase jsme se nadlábli skvoznými řízečky a sekanou a dojedli se barevnými zákusky místních farníků, pan farář obskakoval své farníky u kávovaru a bylo nám blaženě.

Děkujeme otci Václavovi za to, že nám dává možnost účastnit se dění ve farnosti i tímto způsobem. Protože práce a společné jídlo tmelí. A sobě děkujeme navzájem, že jsme přišli v tak hojném počtu a v parádním počasí, které bylo zase Božím darem, jsme všechno, co bylo v plánu, zvládli.

*Děkujeme všem brigádníkům, kteří přišli pomoci.
Ale i těm, kdo se postarali o naše žaludky.
A že ani jedna skupina nebyla v menšině!*

FARA VOTICE 15. 10. - 17. 10. 2021

Votická farní mládež si po říjnovém víkendu (15. - 17.10.) lepí na nástěnku další společný zážitek! Naposledy jsme možnost sdílení společných chvil měli během víkendu mladých v Maršově. O této malebné krkonošské vesničce a i o všech zážitcích a dojmech již detailně referovala KK - naše drahá, hudebně velmi nadaná kamarádka z Olbramovic. Tentokrát se ovšem naše řady podstatně rozšířily, tento říjnový víkend se na votické faře totiž nesešli pouze mladí z votické farnosti, nýbrž z celého mládežnického VIKARIÁTU! Naše dvanáctičlenná (hezké číslo, že?) formace se skládala z téměř celého pevného jádra votické mládeže a z okolních farností se zúčastnily Bystřice, okolí Sedlec-Prčice a dokonce i z Prahy, mnozí z nás se už ovšem více či méně znali z minulosti.

Celý víkend jsme zahájili nezapomenutelným gastronomickým zážitkem - talířem plným palačinek, sklenicí marmelády a nutely. A proč tak nezapomenutelným? Každý z nás se již velmi dobře zná s mateřskou péčí otce Václava, jejímž pilířem je neúnavná starost o plné žaludky jeho bližních, nikoho by ovšem nenapadlo, že se tentokrát svého úkolu zhostí tak nevšedním způsobem. Nabídka sušených červů s příchutí česneku byla z počátku záležitostí několika vtipů a vzájemného "špičkování", záhy se ovšem s rozhodnutím prvních statečných zjevila závažnost celé situace. Osobně jsem patřil mezi zmíněné první odvážlivce a překonání hlubokého odporu k česneku považuji za úspěšnou zkoušku vyzrálého charakteru. Nakonec jsem spolkl celou hrst larev Potemníka moučného a společně s ostatními jsme nikdo nebyl zklamán. Možná jen těch pár zarputilých, co vůči této moderní pochoutce kladli nepochopitelný odpor až do samého konce.

Ačkoliv nás pochutiny nejrůznějšího druhu provázely po celý víkend, nelze nechat bez povšimnutí i ostatní momenty a části programu. Samotný program byl velice podobný tomu maršovskému z konce září - víkend o kterém již detailně referovala KK - naše drahá, hudebně velmi nadaná kamarádka z Olbramovic. Mnohé z nás k brzkému vstávání přiměla možnost účasti na ranních chválách s otcem Václavem. Po

požehnání následovala kolosální snídaně, na kterou navazovalo první rozjímání (přednáška v kapli). Za celé dopoledne jsme taková rozjímání stihli dvě a prostor mezi nimi jsme vyplnili silenciem - časem pro ztišení a osobní modlitbu, rozjímání nad některými probíranými tématy, či v krajním případě pro odpočinek až spánek. Po výborném obědě si mohli někteří vyvolení (myšleno ti, kteří třeba nejsou o holích, apod.) vychutnat společnou vycházku podzimní krajinou kolem Votic. Po návratu jsme společně s ostatními farníky slavili mši svatou, kterou jsme hudebně doprovázeli. Radostí také byla přítomnost několika mladých skautů z Řičan, kteří byli zrovna ve Voticích na skautském setkání. Vyvrcholením dne a krásným společným zážitkem byla adorace, které nechyběly svíčky ani hudební doprovod. Pak již následovaly "" - pojem, kterému na vytištěném programu nikdo nerozuměl, brzy nám však bylo jasné, že se jedná o volnou zábavu.

Nedělní den jsme opět zahájili ranními chválami a připojili krátkou adoraci. Po snídani byl prostor pro další rozjímání v kapli a společné zhodnocení víkendu. Celé setkání bylo zakončeno slavením nedělní mše svaté ve farním kostele sv. Václava - tentokrát s připomenutím sv. Huberta - tedy i s řádnou mysliveckou výzdobou, řádnými myslivci a řádnou mysliveckou liturgickou hudbou.

Tématem celého setkání bylo zvolání "Nebud' sám!" - je tedy jasné, že základním pilířem byly vztahy - vztahy mezi lidmi, vztah člověka k sobě samému a hlavně k Bohu. Problematiku vztahů, například opuštěnost, jsme si z velice zvláštního pohledu mohli prožít v uplynulém roce snad každý. Doba "Lock-downu" byla časem, kdy si každý z nás mladých (určitě i těch starších, ti ale nebyli tak tvrdě izolováni) mohl více uvědomit onu zásadní věc, fakt, že jako lidé jsme bytostmi vztahovými. Jinými slovy, že právě naše vztahy k druhým a zejména naše vztahy k Bohu dělají člověka člověkem. Z tohoto důvodu bylo jistě pro mnohé z nás zaměření katechezí o to více obohacující a hlavně posilující a inspirující - např. zamyšlení nad tím, jak se vlastně na své

vztahy díváme: využíváme je jen pro trávení času s někým, koho baví to samé jako mě a uspokojuji tím pouze nějaké svoje potřeby, nebo jsem schopný do nich investovat svůj čas a energii - tím i něco dávat a ne jen brát, podstoupit sebezápor a opustit sebe, vyjít k druhým a myslet na druhé? Každý z nás si v těchto otázkách a promluvách našel jistě své a věřím, že takovýto pohled na vztahy k druhým nás posílí na mnoha frontách našeho života.

Dovolím si mluvit za všechny, když směle prohlásím, že se všichni na příští podobné setkání moc těšíme!

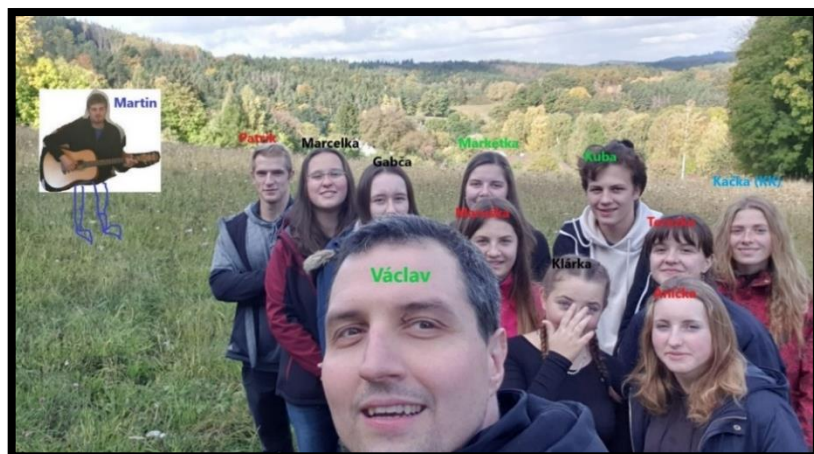
Toto krátké shrnutí proběhlého víkendu by se neobešlo bez velkého poděkování všem těm, kteří se jakkoliv zapojili a přispěli k uskutečnění této akce. Nádherným gestem byl příspěvek několika farníků, kteří nás podpořili bábovkami, štrúdlý a ostatními dobrotami, které nelze krátce vyjmenovat. VELKÉ díky patří Toničce za její ochotu, úsilí a skvěle projevovaný kuchařský talent pro nasycení dvanácti hladových krků během oběda a večere. Zvláště taky děkujeme otci Václavovi za snahu a energii, kterou vkládá do přípravy těchto akcí a i ostatních pravidelných společných aktivit, které od nové školního roku probíhají. A jistě si taky děkujeme všichni navzájem, za to že se máme a můžeme společně kráčet za naším Pánem - děkujeme!

Tak zase někdy!

Zdraví Kačka, Maruška, Markétka, Anička, Klárka, Terežka, Gabča, Marcelka, Kuba, Martin, Patrik a Václav :)

P.S.: Česnek není opravdu tak špatný, pokud se smíchá s uschlými larvami Potemníka moučného!

(Martin Zvěřina)

PŘEDVÁNOČNÍ BESEDA PRO DĚTI V OLBRAMOVICKÉM KOSTELE

Ve středu 15. 12. se pro děti ze 3. a 5. třídy místní školy odehrála adventní prohlídka kostela. Po vzájemném přivítání dětí a kněze Václava Revendy jsme se šli společně podívat na nástěnku s výtvarnými dílky dětí, která zdobí místní kostel. Na nástěnce je několik povedených obrázků kostela, které olbramovické děti malovaly v rámci výtvarné výchovy.

Následně děti zapálily svíčky v celém kostele včetně adventního věnce. Světlo svíček je s adventním a vánočním časem úzce spojeno a má několik významů. Děti společně s knězem přicházely na některé z nich. Dále jsme se přesunuli k betlému, který byl pro tuto besedu narychlo připraven.

V další části se děti rozdělily na dvě skupinky, z nichž jedna si šla prohlédnout varhany, zatímco zájemci z druhé skupinky mohli vylézt až ke zvonům na věž. Pokud nějaký odvážlivec vylezl až ke zvonům, mohl si na ně zazvonit. Z této části prohlídky byli někteří rozklepaní, jiní nadšení, každopádně to byl pro děti (a jistě i pedagogický dozor) velký zážitek.

Po skončení programu v kostele jsme se všichni přesunuli do tepla školních dílen. Vytvářeli jsme zde vánoční přání, která si děti odnesly domů.

(Kristýna Němečková)

VÁNOČNÍ BESÍDKA MLÁDEŽE

pravda, že se našly i takové, nad kterými budeme muset ještě dlouho přemýšlet. Poté už pomalu přicházel čas na dárky. Za zpěvu koled a svitu prskavek jsme si mohli vychutnat příjemnou vánoční atmosféru. A následně jsme si již užívali radost, jak z obdržení dárků, tak ale také radost z námi darovaných, které vykouzily úsměvy na tvářích. Po společném rozbalování, které jsme prokládali koledami, se už náš společný večer pomalu, ale jistě blížil ke konci. Druhý den jsme začali společnou snídání a poté už jsme se věnovali hudbě, se kterou jsme náš společný čas ukončili, a to hrou na dětské mši svaté. Byli jsme zvyklí hrát na těchto dětských mších během roku, ale adventní pro nás byla nová zkušenost, se kterou jsme si, myslím, ale poradili dobře.

Když si teď na ten večer zpětně vzpomínám, tak se mi hlavně vybaví

smích, radost a vděčnost. Vděčnost za to, že se můžeme takto společně s Pánem uprostřed nás scházet a zažívat další zážitky, díky kterým se můžeme více poznávat a tvořit společenství. Společenství, které nás může vést a pomoci nám jak v duchovním, tak i v osobním růstu.

Nakonec bychom chtěli poděkovat panu faráři Revendovi, díky kterému můžeme na votické faře trávit tento čas. Doufám, že se takto budeme potkávat i nadále a třeba za rok se konečně dozvíme, jak to

vlastně bylo s tou hádankou o mniších a záhadné nemoci..

(Anička Stárková)

NOVÁ FARNÍ KUCHYŇ

Vídat se, být spolu, poznávat se; prostě tvořit společenství je důležité nejen mezi kolegy v práci, kamarády, v rodině, ale i v naší rodině farní. K tomu je ale třeba také dobré zázemí. A protože právě to na faře chybělo, vybuďovala se pod schody závěrem roku nová kuchyň. Oddělil se tak byt faráře (1. patro fary) a prostory pro scházení farníků (přízemí). Tomu, že fara patří k farnosti, napovídá i slovo „přifařit“, je to tedy něco, co je blízko sebe. Kéž i naše fara slouží k vzájemnému setkávání různých skupin, poznávání sebe navzájem, ale hlavně Boha. Abychom všichni měli každý rok k sobě blíž a blíž - my lidé k sobě navzájem, ale i k Bohu!

JAKÁ BÝVALA SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ VE VOTICÍCH?

Před druhou světovou válkou bývala slavnost Těla a Krve Páně jednou z nejočekávanějších církevních slavností ve Voticích. Odehrávala se o svátku Božího Těla, přípravy na průvod se konaly den předem. Stejně jako slavnost Kristova vzkříšení na Bílou sobotu, i slavnost Těla a Krve Páně, lidově Boží Tělo, bývala charakteristická průvodem, byť u každé ze slavností měl trochu jiné složení a během průvodu docházelo k trochu jiným aktivitám.

Jak v knize Povídání o Voticích píše Pavel Pavlovský, průvod „na Boží Tělo“ vycházel z farního kostela, šel Táborskou ulicí na náměstí (dnešní jednosměrkou podél obchodního domu). Náměstí obešel zprava (tedy od obchodního domu). Na čtyřech stranách náměstí se před vraty vždy

jednoho z domů postavil jednoduchý oltář, který měl po stranách malé břízky. První oltář stál před vraty domu, na jehož místě je dnes obchodní dům, druhý ve vratech lékárny, třetí ve vratech domu č. p. 152, čtvrtý před vraty staré radnice.

3. června sloužil P. Revenda v klášterním kostele mši svatou ze slavnosti Těla a Krve Páně, po ní následoval dlouhý průvod městem, kde byly připravené tři oltáře (Boží hrob, náměstí u sousoší a u svatováclavského pomníku), až do farního kostela.

Průvod měl tedy čtyři zastavení – u každého oltáře se kněz modlil, světil věnečky a požehnal věřícím monstrancí. Z náměstí se průvod vracel do kostela. Víme, že na Bílou sobotu byl průvod večerní a obřady byly slouženy až po průvodu. U Božího Těla byla slavnostní bohoslužba sloužena zřejmě před průvodem. Můj předchůdce, kronikář pan Pavlovský, vzpomíná, že průvod „Božího Těla“ byl proti průvodu „Vzkříšení“ obohacen o dlouhou řadu družiček s košíčky s květinovými lístky, nejčastěji pivoňkovými. Těmi sypaly cestu kněze s monstrancí. Kromě košíčků s lístky měly družičky věnečky, spletené převážně z květů kaliny. Věnečky byly při průvodu kladeny na oltáře, kněz je posvětil a lidé si je doma ukládali. Zapojení do průvodu mohlo být zřejmě následující: korouhev s Kristem – muži – ženy – zpěváci – hudba – družičky – kněz s monstrancí (nad ním muži nesli látková „nebesa“) – kolem šli ministranti zvonící zvonky. Na konci průvodu šel dav mužů, žen a dětí, k nim se pak přidávali přihlížející. Početnou skupinu v průvodu tvořilo před druhou světovou válkou orelstvo v krojích.

6. června se se stejným úmyslem sešli farníci ve Vrchotových Janovicích. Tam vedl průvod kolem oltářů v zámeckém parku.

Za 2. světové války církevní průvody na náměstí ustaly – byly zakázané. Po válce došlo na krátký čas k obnovení tradice, ale jen do roku 1948, kdy byla žádost faráře Jelínka odmítnuta s oficiálním důvodem, že průvod ohrožuje dopravní bezpečnost.

Farář Jelínek se tehdy pokusil vypořádat s oficiálním důvodem zákazu – oltáře nechal postavit v zámeckém parku. Průvod se tak z kostela sv. Václava ubíral mimo rušnější ulice do parku a zpět. Další rok už ale farní úřad povolení k pořádání slavnosti nedostal, a jak se píše ve farní kronice, nebylo ani zdůvodněno, proč.

Slavnost Těla a Krve Páně ve Voticích obnovena nebyla. Až letos. K církevním průvodům ve Voticích se zřejmě nedochovaly žádné fotografie, nebo alespoň o žádných nevíme. Pokud máte fotografie z církevních slavností doma, budu ráda, když je poskytnete k oskenování.

(Jana Špačková, votická kronikářka)

ŘKF VOTICE NOVIN(K)Y	– PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB – Platný od 2. 1. 2022	PŘÍLOHA 2
-------------------------	---	-----------

DEN	HODINA	KOSTEL	
čtvrtek	08:00	sv. Františka, Votice	
pátek ¹	17:00	sv. Václava, Votice	
sobota	17:00	sv. Františka, Votice ²	
		lichý týden	sudý týden
středa	18:00	Všech svatých, Olbramovice	
neděle	08:00	Všech svatých, Olbramovice	Sv. Martin svatého Martina, Vrchotovy Janovice
	09:30	sv. Markéty, Ouběnice	Narození sv. Jana Křtitele, Jankov
	11:00	sv. Václava, Votice ³	
		1. neděle v měsíci	3. neděle v měsíci
neděle	14:00	Nanebevzetí Panny Marie, Martinice	sv. Havla, Ratměřice

¹ Na první pátek v měsíci je po mši svaté pobožnost a výstav Nejsvětější svátosti s příležitostí svátosti smíření
Možnost **svátosti smíření** je 1/2 hodiny před každou mší svatou.

² **Tichá** mše svatá, po ní **pobožnost k Panně Marii votické.**

³ Sudé týdny je **mše svatá zaměřena pro rodiče s dětmi.**

Možnost přijetí **svátosti smíření** je 1/2 hodiny před každou mší svatou.

PF 2022

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se jakkoliv podíleli a podílí na chodu farnosti: od kostelníků, přes členy úklidových skupinek, květinářky, varhaníky; všem, kdo přispívají na chod farnosti a vedení měst či obcí za spolupráci. Všem ochotným brigádníkům na farní zahradě i na faře. Všem, kdo ochotně přiloží ruku k dílu či uvaří nebo upečou něco dobrého k snědku. Ale i mladým naší farnosti, kteří se starají o zpěv a hudební doprovody při různých mších. Zkrátka všem ochotným lidem, kteří se nebáli přiložit ruku na Boží pluh a spolupracovat na díle Božím ke spáse lidem.

Chtěl bych všem upřímně popřát krásné Vánoce, požehnaný celý rok 2022, ale hlavně Boží požehnání, Boží radost, pokoj a naději. Kéž právě toto naplní naše srdce a po vzoru narozeného Ježíška v Betlémě dokážeme i my ukazovat činy opravdovou křesťanskou láskou, mít se vzájemně rádi a odpouštět si – tak jak On odpustil a odpouští nám.

P. Václav Revenda †